

РЕШЕНИЕ

№ 40581

гр. София, 20.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 08.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6843** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Дим-2 Груп“ ООД, чрез управителя Д., срещу решение № РС-41-1 от 02.04.2026г. на председателя на Патентно ведомство, с което е отхвърлено като неоснователно искането за заличаване на регистрацията на марка с рег. № 174263 С. О., комбинирана.

Жалбоподателят посочва, че административният орган е приел, че „Дим-2 Груп“ ООД е представил доказателства за по-ранно използване на нерегистрирания знак в търговските си обекти чрез продажби, реклами, кореспонденция, и др., както и е предоставило собствената си марка за безвъзмездно ползване на заинтересованата страна без последната да придобива права върху нея. Същевременно е приел неправилно, че от тези доказателства не се установява жалбоподателят да е използвал нерегистрирания знак С. О. за означаване на стоките от класове 32,33 и 34 на МКСУ, за които е регистрирана процесната марка. Направен е извод, че „Дим-2 Груп“ ООД не е производител, на процесните стоки, нито е поръчвал изработката им, а само е предоставял услуги на магазини, търгуващи на дребно със стоки, които услуги попадат в клас 35. Жалбоподателят оспорва този извод, като сочи, че в неговите търговски обекти се предлагат такива стоки, произведени по негови рецепти и с марката С. О.. Освен това се оспорва притежанието на марката, като се излагат съображения, че до със споразумение от 14.08.2016г. жалбоподателят е предоставил собствената си марка за безвъзмездно ползване на Вид Г. 2“ ООД, чийто собственици са същите физически лица, които са собственици и на „Дим-2 Груп“ ООД. Това ползване е прекратено със споразумение от 13.02.2024г. На 23.02.2024г. е сключен договор за продажба на дружествени дялове като марката не е предмет на този договор. Тя остава собственост на жалбоподателя. Поради това счита, че са налице всички кумулативни елементи по

чл. 36, ал.3, т.1 от ЗМГО за заличаване на марката. Моли решението на председателя на ПВ да бъде отменено. Претендира разноси по списък. В становище от 03.09.2026г. счита, че е налице сходство между извършваните от жалбоподателя услуги в търговски обекти, означени със С. О., и стоките, които се продават в тях, което води до вероятност за объркване на потребителите. Подробни съображения развива в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът - председателя на Патентно ведомство, редовно уведомен, в писмо от 05.06.2026г. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Заинтересованата страна - „Вид Груп 2“ ООД, редовно уведомена, в отговор от 19.06.2026г. оспорва жалбата. Счита, че оспореното решение е постановено при правилно установена фактическа обстановка. Въз основа на нея е направен правилен извод, че не се установява използване на знака С. О. като нерегистрирана марка за стоките от класове 32,33 и 34. Същата е използвана във връзка с търговски обекти и дейност по търговия на дребно, но не и като знак за индивидуализиране на самите стоки. Това, че стоките са предлагани в търговски обекти с такова наименование не означава, че самите те са обозначени с този знак, респ. че марката означава произхода на тези стоки. Липсват доказателства за производство, възлагане на производство, рецепти, етикетиране, пакетиране, рекламиране или реализация на пазара на стоки от посочените класове, обозначени с процесната марка. Оспорва се и твърдението, че жалбоподателят е единствен притежател на права върху нерегистрираната марка. След споразумението от 14.08.2026г. до прекратяването му, знакът С. О. е използван едновременно и от двете дружества. Прекратяването на споразумението не означава автоматично, че жалбоподателят е единствен притежател на знака. Освен това предмет на процесното производство е действителното използване на знака преди подаване на заявката за регистрация на марката. Липсват доказателства знака да е създаден, наложен на пазара или придобил отличителност единствено чрез дейността на жалбоподателя във връзка със стоките от посочените класове. Поради това се иска от съда да отхвърли жалбата. Претендират се разноси по списък.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от библиографска справка на л. 328, марка с рег. № 174263 С. О., комбинирана, с притежател – заинтересованата страна, е заявена за регистрация на 05.07.2024г. за стоки от класове 32, 33 и 34 – бира, алкохолни и безалкохолни напитки, тютюн, тютюневи изделия, електронни цигари, принадлежности за пушачи, кибрит. Заявката е публикувана в Официален бюлетин, бр. 07.2 от 31.07.2024г. на ПВ. Марката е регистрирана на 05.11.2024г. със срок на действие до 05.07.2034г.

С искане вх. № 174263-7 от 09.12.2024г. жалбоподателят е поискал заличаване на марка с рег. № 174263 С. О., комбинирана, притежавана от ЗС за всички стоки от класове 32, 33 и 34. Като основание за заличаване е посочена разпоредбата на чл.36, ал.3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал.4 от ЗМГО, тъй като поради нейната идентичност или сходство с по-ранна нерегистрирана марка С. О. на жалбоподателя и идентичността или сходството на стоките ѝ с тези на процесната марка, съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с нерегистрираната марка. Към искането са приложени договори от 14.02.2024г. и от 21.02.2024г. за продажба на дружествени дялове на „ВидГруп 2“ ООД, с което са сменени съдружниците в дружеството с нови лица; снимки на светещите реклами пред и над търговски обекти в периода 19.10.2015г. -21.10.2024г., на които е изобразен знака С. О. и са изписани думите „tobacco & drinks“ store или shop; 8 бр. фактури за изработване на светещи реклами и ремонтите им,

отпечатване и монтаж на стикери от пвч фолио, тента, фотополимерно клише и захар, картонени чаши и термо ленти, означени със същия знак, в периода 12.02.2018г. -04.01.2024г.; договори от 07.03.2019г. за обслужване на електронни касови апарати с фискална памет без приложенията към тях, респ. без данни за местонахождението им; снимки на униформено облекло със знака С. О. Т., „tobacco, drinks and coffee shop“ без дата, място и обем на използване; снимки на пакетчета захар и хартиени чаши със същото означение без дата и обем на използване; 4 бр. свидетелства за регистрация на фискални устройства в търговски обекти С. О. в [населено място]; 4бр. удостоверения за регистрация на търговски обекти –магазини за алкохол, цигари, захарни изделия, кафе С. О. в [населено място]; 7бр. разрешения за търговия с тютюневи изделия; договор за реклама от 01.01.2022г. за цялостно представяне на името, марката, продуктите и услугите на „Айс Вайп Дистрибушън“ ООД в 9 търговски обекта верига С. О. на изпълнителя „Дим-2 Груп“ ООД; договор за доставка от 03.08.2022г., с който жалбоподателя като купувач, стопанисващ 4 магазина С. в [населено място], купува от доставчик на едро продукти, описани в Приложение № 1 – алкохол, описан със съответна марка, разфасовка и количества. В заявление на л.116 жалбоподателят е посочил, че е подал заявка за регистрация на марката с № 175912/2024г. на 19.12.2024г. Марката е регистрирана на 05.05.2025г. за стоки от същите класове.

До заинтересованата страна е изпратено уведомление за подаденото искане на 30.12.2024г. В отговор е подадено възражение от 04.03.2025г., в което се оспорва използването на нерегистрираната марка от жалбоподателя за стоките, за които е регистрирана процесната марка. Освен това доказателствата, свързани с магазин на [улица] са неотнормими, защото този магазин се стопанисва от ЗС и никога не е ползван от „Дим-2 Груп“ ООД. Към възражението са приложени снимки на три магазина на [улица], [улица] и [улица] в [населено място], стопанисвани от ЗС и означени със знака С. О.; снимки на знака, поставен върху пакетчета захар; удостоверение за регистрация на търговски обект и за регистрация на фискално устройство на [улица], разрешение за търговия с тютюневи изделия в обект на [улица], 2 бр. договори за наем от 2019г. и от 2023г. за магазин на [улица].

По възражението е изразено становище от жалбоподателя от 11.04.2025г., в което се оспорват доказателствата, представени от ЗС поради това, че е не ясно от кога са, както и че са на магазини, стопанисвани от „Дим-2 Груп“ ООД. В подкрепа на горното е представен договор за наем от 29.01.2024г. за магазин на [улица]. Посочва, се че част от договорите за наем на „ВидГруп 2“ ООД са подписани от управителя на „Дим-2 Груп“ ООД по силата на договор за съвместно ползване на марката С. О. от 14.08.2016г. между двете дружества (л.71-72 по делото). Ползването на марката е от името на Дим-2 Г.“ ООД, като „ВидГруп 2“ ООД не придобива права върху нея. Ползването е прекратено на 13.02.2024г.

ЗС е уведомена за представените доказателства, по които е изразила становище от 28.05.2025г. В него се оспорват датите на представените споразумения за ползване на търговската марка като частни документи, съставени за да се ползват в производството пред ПВ. И двете страни – посочените дружества, са представлявани от едни същи физически лица.

За разглеждане на искането със заповед № 3-141 от 20.02.2026г. е назначен състав, който да изготви становище по искането за заличаване на регистрацията на процесната марка. Въз основа на него е издадено процесното решение, в което се приема, че няма доказателства за използване на нерегистрираната марка за стоките и услугите от класове 32,33 и 34 преди дата на заявяване на процесната марка – 05.07.2024г., продължаващо и към датата на подаването на опозицията – 09.12.2024г. Представените доказателства установяват използване на нерегистрираната марка С. О. за означаване на търговските обекти на жалбоподателя, но не и за означаване на стоките от посочените класове. Няма данни жалбоподателят да е производител на тези стоки, нито да е

поръчал производството им, съответно да ги е предлагал на крайни клиенти с това означение. Търговската му дейност, в която знакът е използван, се състои в предоставяне на услуги на магазини и търговия на дребно със стоки, които услуги попадат в клас 35 и за които няма подадена заявка за регистрация. Дори да има такава заявка обаче, не може да се направи еднозначен извод, че именно жалбоподателят е действителен притежател на марката. Това е така, защото и двете дружества в един и същ период от време са осъществявали търговска дейност – търговия със стоки на дребно, предлагани в търговски обекти, означени със знака С. О.. Не са кредитирани споразумението за ползване и споразумението за прекратяването му, като изхождащи от едни и същи физически лица без достоверна дата. Поради това искането на жалбоподателя е отхвърлено. Решението е съобщено на жалбоподателя на 03.04.2026г. Жалбата срещу него е подадена на 28.05.2026г.

Пред съда са представени разпечатки от фейсбук страницата С. О. Б. със снимки на търговски обекти с това наименование, на етикети на стоки, на интериор от търговски обекти, на клиентски карти без дата, фактура за изработка на светеща реклама от 2015г., 69бр. фактури за доставка на стоки в периода 2015г. - 2019г., в които не се съдържа знака С. О., оферти от 3-ти лица за изработване на рекламни материали и обзавеждане със знака С. О. без данни за реализацията им, разпечатки от ел. поща с екранни изображения на реклама на стоки, съдържащи същия знак в периода 2020г. -2022г. Представена е и заявка от жалбоподателя до ПВ от 07.10.2026г. за регистрация на марка С. О. комбинирана за услуги от клас 35, сред които такива за търговия на дребно във връзка с алкохол (с изключение на бира) и безалкохолни напитки, храни, бира, тютюн и кафе.

По делото е изслушано заключение от вещо лице, според което при отговор на поставените въпроси следва да се съобрази мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка със стоките, на които се основава искането. От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е стопанисвал търговски обекти, означени със знака С. О. преди заявяването на процесната марка. Не се установява обаче да е използвал нерегистрираната марка, означена с този знак, за стоките от класове 32,33 и 34, за които е регистрирана марката на ЗС. Няма доказателства стоките в тези обекти да са били означени със знака С. О., нито да са реализирани продажби на стоки, означени с него, нито да са рекламирани стоки с него, нито за внасяни или изнасяни стоки, означени с него. Жалбоподателят не е нито производител на предлаганите от него стоки, нито същите са произведени по негова поръчка или брандирани с този знак. Представените доказателства установяват предоставяни услуги на магазини и търговия на дребно със стоки на трети лица –кафе, безалкохолни и алкохолни напитки, тютюневи изделия, попадащи в клас 35 от МКСУ, за които няма подадена заявка за регистрация. Няма яснота и кой би бил действителния притежател на марката, ако бъде заявена за такива услуги, защото същите са предоставяни в един и същи период от жалбоподателя, и от ЗС. Ако марката беше регистрирана, използването от трети лица се приравнява на ползване от самия притежател, но когато не е регистрирана такова приравняване е недопустимо. Относно идентичността и сходството на марките, същите са почти идентични, тъй като имат идентични словни елементи и идентично графично представяне. Липсва обаче идентичност или сходство между стоките и услугите, за които са предоставяни. Освен това в периода 2016-2024г. жалбоподателят и ЗС са били икономически свързани, т.е. с дена точка на контрол между лицата, което обуславя и съгласуваност при използването на марката. В този случай вероятността от объркване на потребителите отпада, защото същите възприемат марката като идваща от свързани предприятия. В допълнително заключение вещото лице посочва, че на 06.04.2026г. жалбоподателят е подал заявка за регистрация на марка С. О. комбинирана с вх. №

181279 за услуги от клас 35: реклама, управление и организиране на търговски сделки, търговска администрация, административна дейност. Марката е със статус подадена опозиция от заинтересованата страна. Същевременно извършваните от жалбоподателя услуги на магазини и търговия на дребно със стоки на трети лица – кафе, безалкохолни и алкохолни напитки, тютюневи изделия, за които са представени доказателства по делото, касаят групиране на различни стоки по такъв начин, че да може потребителят да ги види и купи по удобен за него начин. Като се има предвид, че обхватът на закрила на марките се тълкува като включващ стоките/услугите, обхванати от буквалния смисъл на общите термини на заглавията от класовете по МКСУ, то не може да се приеме, че услугите, за които е заявена марка с вх. № 181279 - реклама, управление и организиране на търговски сделки, търговска администрация, административна дейност съвпадат буквално с услугите на магазини и търговия на дребно със стоки на трети лица – кафе, безалкохолни и алкохолни напитки, тютюневи изделия. Поради това използването на марката С. О. за тези услуги, без те да са конкретно посочени в заявката за регистрация, не може да представлява валидно доказателство за използването на някое от специфичните означения от клас 35 или на общите термини от заглавието на класа като цяло. Отделно от това вещото лице пояснява, че услугите по продажба на дребно, свързани с продажба на определени стоки, са сходни в средна степен с тези стоки. Сходствата са свързани с това, че се допълват и че услугите обикновено се предлагат на същите места, на които се предлагат и стоките за продажба, като насочени към едни и същи потребители. В осз вещото лице посочва, че не може да се прецени кой е действителният притежател на марката, защото и двете лица – жалбоподателя и ЗС са я използвали в процесния период.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт от неговия адресат. Разгледана по същество, същата е неоснователна по съображенията, изложени по-долу.

Във връзка със задължението на съда на основание чл. 168 ал. 1 от АПК да направи пълна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 от АПК, настоящият състав установи, че той е издаден от компетентен орган. Оспореното решение е издадено в изискуемата от закона форма, при спазване на административно-производствените правила. Основният спор се свежда до това правилно ли е приложен материалния закон.

Съгласно чл. 36, ал.3, т.1 от ЗМГО, регистрацията на марка се заличава и когато марката е регистрирана в нарушение на чл. 12. В случая жалбоподателят се е позовал на хипотезата на чл. 12, ал. 4 от ЗМГО, според която при опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България и за която е подадена заявка за регистрация, не се регистрира марка, когато поради идентичността или сходството ѝ с нерегистрираната марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с нерегистрираната марка. Използването в търговската дейност на нерегистрираната марка трябва да е действително и да е започнало преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка и да продължава до подаването на опозицията. Използването в търговската дейност съгласно чл. 13, ал.2 от ЗМГО включва:

1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;
2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето

на услуги с този знак;

3. вносът или износът на стоките с този знак;

4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;

5. използването на знака в търговски книжа и в реклами;

6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.

В случая отношение имат т.1, 2, 3 и 5, доколкото не се правят твърдения по т.4 и 6. За да отговори на спорния въпрос, съдът преценява представените доказателства за използване на нерегистрираната марка на жалбоподателя за стоките от клас 32, 33 и 34, за които е регистрирана и марката на ЗС. Съдът не обсъжда последващите заявки на жалбоподателя за регистриране на услуги със същата марка, доколкото са подадени след датата на искането за заличаване – 09.12.2024г.

Всички представени по делото доказателства касаят ползването на нерегистрираната марка за означаване на търговски обекти в периода 2015- октомври 2024г. За това използване са налице доказателства към 05.07.2024г., когато е подадена заявката за регистрация на процесната марка на ЗС, но не са налице доказателства същото да продължава към момента на подаване на искането за заличаване – 09.12.2024г. Дори да има такива доказателства, същите не касаят използване на знака по нито една от посочените четири точки на чл.13, ал.2 от ЗМГО.

Липсват каквито и да било доказателства за поставянето на знака С. О. върху стоки от клас 32, 33 и 34 или върху техните опаковки. Единствените доказателства за поставяне на този знак върху стоки са по отношение на пакетчета захар и хартиени чаши, които обаче не попадат в посочените класове и за които процесната марка не е регистрирана. Липсват доказателства и за предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, вносът или износът на стоките с този знак. Видно от представените договори за продажба на стоки в търговските обекти на жалбоподателя от 01.01.2022г. и 03.08.2022г., към първия няма спецификация, за да се прецени какви стоки са обект на неговия предмет, а в спецификацията на втория са посочени само алкохолни стоки. Същите са означени с техните търговски марки – Г., Г., Тюламор Дю, К., З., Б., Т. и т.н. Нито една от тези стоки не е означена като С. О.. Няма доказателства, че стоките са произведени по поръчка на жалбоподателя ексклузивно за неговите търговски обекти или по негова рецепта. Няма доказателства за останалите стоки от посочените класове – безалкохолни напитки и тютюневи изделия. Относно използването на знака в търговски книжа и в реклами, доказателствата отново са такива за означаване на търговските обекти на жалбоподателя - светещите реклами пред и над търговски обекти, фактури за изработване на светещи реклами, отпечатване и монтаж на стикери от пвч фолио, тента. Стоките, върху които знака е поставен с цел реклама са пакетчета захар, картонени чаши и униформено облекло, т.е. отново за реклама на търговските обекти, а не за реклама на предлаганите в тях алкохолни и безалкохолни напитки и тютюневи изделия. Следователно липсват доказателства за действително използване в търговската дейност на нерегистрираната марка за стоките от класове 32,33 и 34, което да е започнало преди датата на подаване на заявката за регистрация на по-късната марка и да продължава до подаването на искането за заличаване. Представените доказателства касаят използване на по-раната марка за услуги за търговия на дребно със стоки на трети лица, по-

конкретно с кафе, безалкохолни и алкохолни напитки и тютюневи изделия, за които обаче няма подадена заявка за регистрация.

Относно идентичността или сходството на процесната марка с нерегистрираната марка, идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки и вероятността за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с нерегистрираната марка, ответникът не е изложил никакви съображения. Приел е, че след като не е налице един от кумулативно изискуемите елементи за приложение на разпоредбата на чл. 12, ал.4 от ЗМГО, искането следва да бъде оставено без уважение. Съдът споделя това твърдение, но за пълнота на изложението е изслушал и заключение на вещо лице – марков специалист и по тези обстоятелства. Въпреки установената от него идентичност на марките, вещото лице е посочило липсата на идентичност или сходство между стоките, за които е регистрирана процесната марка, и услугите, за които е използвана по-ранната нерегистрирана марка. Освен това марката е използвана и от двете страни в един и същи период, поради което не може да се прецени кой е действителният ѝ притежател, тъй като потребителите свързват марката само с един произход. Поради това вещото лице е приело, че няма вероятност за объркване на потребителите, която да включва възможност за свързване с нерегистрираната марка.

С оглед изложеното съдът приема, че при липса на доказателства за действително използване в търговската дейност на нерегистрираната марка, започнало преди датата на подаване на заявката за регистрация на по-късната марка и продължаващо до подаването на искането за заличаване, процесното решение на председателя на ПВ следва да бъде потвърдено, а жалбата срещу него – отхвърлена като неоснователна.

С оглед претенцията за разноси от ответника на основание чл. 143, ал.3 от АПК, такива следва да му бъдат присъдени в размер на 103 евро за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер. На основание чл. 143, ал.4 от АПК разноси се дължат и на ЗС, която претендира 1000 евро адвокатско възнаграждение, платено по банков път съгласно данни за транзакция на л. 518.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, от АПК, Административен съд-София град, II о., 41-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Дим-2 Груп“ ООД срещу решение № РС-41-1 от 02.04.2026г. на председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА „Дим-2 Груп“ ООД да заплати на Патентно ведомство сумата от 103 евро юрисконсултско възнаграждение и на „Вид Груп 2“ ООД сумата от 1000 евро адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: